

per, har løbet gennemsnitlig 83 Dage senere end det modstaaende Hold. Ved Forsøgenes Slutning er Forholdet altsaa det, at det Goldschmidt'ske Hold — om jeg maa bruge denne Betegnelse — staar midt i Malkeperioden, medens det modstaaende Hold paa Grund af, at det er ca. 3 Maa-neder nærmere ved næste Kælvning, nærmer sig stærkt hen imod den Tid, da det bliver goldt. At en Sammenligning under saadanne Forhold er umulig, er noget, som enhver Landmand, ja enhver Røgter og enhver Vogterdreng kan forstaa, og hvis Professor Goldschmidt ikke kan forstaa det, saa maa det være, som det gamle Ord siger, at meget er skjult for de vise, som er aabenbaret for de enfoldige.

Det næste Eksempel, Professor Goldschmidt kører op med, er af ganske tilsvarende Art. Her har det ene Hold kælvnet 21 Dage og løbet 63 Dage senere end det andet, og Forholdet her er ogsaa det, at Lønnings- og Kælvningstiderne ere ganske i Favør af det Hold, paa hvilket Professoren anvender sine egne Principper. I det hele taget viser det sig alle Vegne, naar man gaar til Bunds i Forsøgene, at de Goldschmidt'ske Hold ere favoriserede. Dette Grundlag at anstille Forsøg paa betegnede jeg ved 1ste Behandling som slet, og dette var efter min Formening en mild Betegnelse. Andre have betegnet det som tendentiøst, og Dr. Hindhede i Skanderborg har offentligt erklæret, at han er villig til at møde Professor Goldschmidt paa et centralt Sted i Landet, som Professor Goldschmidt selv kan bestemme, og hvortil han maa medtage alle sine Venner fra Landbohøjskolen, endvidere Repræsentanter for det kongelige danske Landhusholdningsselskab og for vore Landbrugsskoler og vore Landboforeninger, og Dr. Hindhede vilde da overfor denne Forsamling forsvare følgende Sætninger: 1. Professor Goldschmidts Forsøg ere Humbug. 2. Professor Goldschmidts Beregninger ere ganske umulige. Denne Handske har Professor Goldschmidt ikke optaget. Jeg kan tilføje, at Dr. Hindhede fremdeles staar ved sit Tilbud.

Hyller: Den ærede Minister udtalte i Gaar angaaende Ændringsforslag under Nr. 30, at han havde ladet undersøge Spørgsmaalet om en Lysbøje paa Nordre

Flint, og denne Undersøgelse havde godtgjort, at der ikke var sket noget Ulykkestilfælde endnu. Saa fortsatte den ærede Minister, at det er muligt, at der siden den Tid er sket nogen Skade som Følge af den utilstrækkelige Oplysning af Farvandet, men er det saa, at der er sket nævneværdig Skade, skal Ministeren stille Forslag. Det forekommer mig højst underligt, at der først skal ske en Skade, før en saadan ringe Bevilling kan blive vedtaget. Ministeren erkender selv, at disse Farvande ere saa farlige, at de trænge til at blive oplyste, og naar han erkender dette, forekommer det mig, at selv om Undersøgelserne endnu ikke havde fremskaffet saadanne Oplysninger, at der var gaaet Redskaber tabt for disse fattige Fiskere, burde der dog været taget Hensyn til deres Klager. Det drejer sig her om fattige Fiskere, og naar deres Redskaber gaa tabte, have de vist meget svært ved atter at kunne skaffe sig saadanne Ting. Det har jo vist sig tidligere, at selv hvor Loven skulde beskytte Folk mod Ulykkestilfælde i den Retning — jeg skal blot nævne Oversvømmelsen paa Amager og Sjællandskysten den 31. December 1904 —, have hverken Fiskere eller Landboere kunnet faa Erstatning. Hvorledes vil det nu gaa Fiskerne i Sundet, hvis de lide Tab af Redskaber; hvem skal saa betale det? Jeg tror ikke, at Ministeren vil være villig til at erstatte dem noget som helst Tab, og jeg er dog vis paa, at det vil blive til umaadelig Skade for dem i lang Tid. Jeg har Erfaring for, at de Fiskere, som lede Tab den 31. December 1904, generes meget deraf endnu.

Det er nævnt af det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme), at der er mange Steder i vore Farvande, hvor der mangler saadanne Mærker, der kunne varsko Fiskerne. Det er ganske vist ikke til Bedste for Fiskerne i Sundet, at der ogsaa er Mangler andre Steder, men jeg vil dog bede den ærede Minister tage Hensyn til disse Andragender fra Fiskerne. Jeg haaber ikke, at det skal gaa saadan, at man først lukker Brønden, naar Barnet er druknet, men det ser jo ganske vist ud til, at der skal ske noget alvorligt, før der gøres noget for disse Mennesker. Jeg vil bede Ministeren overveje denne Sag.